

ELECCIONS EL 27 DE MAIG: CAL PARTICIPAR EN LA DEMOCRÀCIA

POLÍTICA I CARITAT

Ser caritatiu no només consisteix a donar, sinó en haver estat i estar ferit amb la ferida de l'altre. I caritat també és unir totes les meves energies a les seves per guarir tot el seu mal, que també és el meu mal. Si la política no inclou aquesta caritat és perquè està malalta i és ineficaç.

PARTICIPACIÓ I IMPLICACIÓ POLÍTICA

M'indigno quan sento a dir: «En política tothom té les mans brutes». És intolerable. Ningú pot dir que la defensa del bé comú -perquè això és la política- és quelcom brut. Cal anar a votar. Cal anar a les reunions polítiques i interpel·lar els candidats, sigui quin sigui el seu color polític, i preguntar-los si la lluita contra l'exclusió és una prioritat per a ells.

COMPROMÍS: ESTIMAR

Si puc transmetre alguna certesa a aquells que van a lluitar per posar més humanitat a totes les coses i accions és, decididament, això: «La vida consisteix en aprendre a estimar»

Del llibre «Testamento» Abbé Pierre. Ed. PPC

PARAULA

que informa
que desvetlla
que denuncia
que reflexiona

Núm. 9
Maig 2007

I ACCIÓ

compromesa
permanent
configurant la vida

FULL INFORMATIU DEL GRUP PARAULA I ACCIO DE LA PARRÒQUIA DE POBLENOU

L'Església que vull

L'Església que jo vull no té calze de metall preciós,
ni fórmula magistral per a la sagrada forma, ni púlpit.
Tampoc confessionaris amb fustes nobles i repujades,
ni gelosies de colors, ni tresors donats o obres d'art.

Per descomptat, no es regeix per estatuts de règims interns,
ni tampoc té ideologia política,
i sempre està oberta als que volen entrar-hi i seure-hi.

Sí que té una àmplia taula, potser d'aglomerat,
unes cadires, alguns bancs i molt bona disposició per compartir el
que un bonament porti, ja siguin dolços casolans, vi comú, mistela,
o problemes grossos i quotidians.

La moderen homes o dones amb les mateixes passions
i necessitats que qualsevol ésser humà. Són els ministres
que Déu ha escollit, desproveïts de parapets, amb una diminuta creu,
a vegades penjada a la solapa.

Tot el que no sigui humilitat en lloc de supèrbia,
senzillesa en lloc d'ostentació, i escoltar
en lloc de fer el sord als problemes de les persones necessitades
no és Església, sinó una falta de caritat cap als altres.

M. Victoria Leyte

PREGÀRIA PER LA COMUNITAT DE SAN CARLOS BORROMEIO, DE VALLECAS

Senyor, quan t'acusaven de treure dimonis pel poder del dimoni, un dia vas dir : *Si dins una família hi ha divisions, no pot durar.* Avui, Jesús, la família dels qui creuen en tu està dividida i en lluita; uns assoten, peguen, castiguen... però els altres, com els apòstols fa segles, presenten la cara i l'esquena, però no callen; i si callessin faries parlar les pedres.

Jesús de Natzaret, germà d'aquelles i aquells que, en la teva casa de la parròquia de san Carlos, troben sostre, refugi, consol, treball, ajuda, alfabetització, aprenentatge d'oficis i llengües, i poden ser foragitats de casa teva, de casa d'ells; ajuda'ls a sentir-se encara estimats en la nova situació. Ajuda també als mossens en la seva tribulació, calma les aigües tèrboles que envolten la seva barca. Ells han fet opció pels dissortats d'aquest món, els teus germans preferits, els fills i filles predilectes del Pare.

Esperit, Déu AMOR, conserva aquesta comunitat nostra en la unitat, el servei i l'amistat. Jesús de Natzaret, conserva aquesta comunitat nostra, família teva, en la pau i protegeix-la contra l'embranchada de les forces reaccionàries, que volen destruir el Vaticà II. Jesús, Déu Fill, encarnat en la humanitat, flagel·lat i perseguit a Vallecas pels sacerdots d'avui, perdona'ls perquè no saben què fan; perquè destrossen l'Església que diuen defensar; enderroquen el temple per mantenir rituals i tradicions humanes. Perquè volen engabiar l'Esperit que el Vaticà II va deslliurar.

Esperit Déu, nexa d'amor entre el Pare i el Fill, torna de nou, basteix la nova Església, l'Església del pobres, l'Església del nou segle, la teva Església. I posa-hi en aquesta nova Església la nostra petita comunitat d'amor, de fe i de servei.

SOBRE L'ESGLÉSIA I SOBRE LA FE

Abbé Pierre

«Malgrat els defectes que té l'Església, és mare, i per ella som capaços de donar amor per amor»

«L'Església té la pesada càrrega d'anunciar un missatge que la majoria de les vegades la condemna a ella mateixa»

«Quan Jesús parla del judici final diu: *Tenia fam, vaig estar despullat o a la presó.* En canvi, no diu ni una sola paraula sobre els sacraments ni les virtuts. L'únic que ens preguntarà és: *Has compartit o no?* Sobre això serem jutjats. I això no vol dir que els sacraments o les virtuts siguin inútils, però només són mitjans per aprendre a estimar, ja que la meta, l'objectiu últim és aquest *estimaràs*»

«L'assistència a la missa del diumenge no és una prescripció de Crist, sino una d'aquestes regles que l'Església va anar imposant amb el pas del temps. Recordem que la paraula Església no vol dir comunitat, sinó assemblea: reunió de persones per un objectiu comú. És, doncs, indispensable que recuperem les assemblees vives.»

Del llibre «Mis razones para vivir» Abbé Pierre. Ed. PPC

CRIDA A LA COMUNITAT DE POBLENOU

A les classes d'alfabetització i català que fem a la Parròquia

hi ha dues persones que necessiten feina.

Algú sap d'algun lloc on necessitin treballadors/treballadores?

Algú les pot ajudar a trobar algun treball?

Podem donar veus?